

Обробка облікових даних, їхнє угруповання та узагальнення проводиться за допомогою бухгалтерської програми безпосередньо в комп'ютері.

В результаті систематизації та узагальнення облікових даних можна отримати практично будь-яку інформацію, аналогічну до тієї, яка міститься у звичайних облікових регістрах синтетичного та аналітичного обліку.

Бухгалтерські програми, що застосовуються у наш час, дозволяють здійснювати введення облікових даних, їх обробку, зберігання, видачу зведеної інформації про діяльність організації та ін.

При веденні регістрів бухгалтерського обліку за допомогою комп'ютерних програм має бути передбачена можливість виведення інформації, що міститься в облікових регістрах, на паперові носії інформації (тобто має бути передбачена їхня роздруківка на принтері).

Автоматизована форма обліку, заснована на використанні електронно-обчислювальної техніки, є комплексною автоматизацією облікового процесу, починаючи від збору первинних облікових даних до отримання бухгалтерської звітності.

Інформація довідкового характеру вводиться в ЕОМ на початку роботи, поточна облікова інформація - з первинних документів або спеціальних реєстраторів облікових даних. Обробка облікових даних здійснюється за спеціальними програмами, відповідно до яких отримана облікова інформація може зберігатися, надходити в обробку, видаватися на екран або на друк.

Література:

1. Бутинець Ф.Ф., Івахненко С.В., Давидюк Т.В., Шахрайчук Т.В.. Інформаційні системи бухгалтерського обліку. /за ред. Ф.Ф. Бутинця. Житомир: ПП «Рута», 2002. 544 с.

2. Шквір В.Д., Загородній А.Г., Височан О.С. Інформаційні системи і технології в обліку : навч. посіб. Львів : Львівська політехніка, 2003. 268 с.

«ПЕРЕХІДНІ» ЛІЖКО-ДНІ ЯК ОБ'ЄКТ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ДІЯЛЬНОСТІ САНАТОРНО-КУРОРТНИХ ЗАКЛАДІВ

*Іваненко В.О., к.е.н., доцент
Житомирський державний університет імені Івана Франка*

Наявність значної кількості санаторно-курортних закладів та їх різноманітність зумовлюють їх соціальне значення, що виявляється в можливості розширення та урізноманітнення оздоровчих послуг населенню. Санаторно-курортний комплекс є елементом соціальної інфраструктури держави (незалежно від форми власності підприємств такого комплексу), оскільки забезпечує право на відпочинок та охорону здоров'я населення. У зв'язку з цим ціна санаторно-курортних путівок, що складає доходи, повинна формуватися з урахуванням фактично понесених витрат та норми прибутку, яка б враховувала не лише інтереси власників санаторно-курортних закладів, але й рівень життя населення.

Діяльність санаторно-курортних закладів має ряд особливостей, серед яких можна виділити: велику кількість видів діяльності (окрім основної, яка передбачає надання комплексу послуг з лікування, оздоровлення та відпочинку, здійснюється також низка супутніх та додаткових послуг, які відповідно включаються або не включаються до вартості путівки); наявність обслуговуючих та допоміжних виробництв; сезонність попиту на санаторно-курортні послуги; розрив у часі між фактичним отриманням відповідних послуг та моментом реалізації путівок; тривалість заїздів, які припадають на різні звітні періоди, що зумовлює необхідність визначення фактичної собівартості послуг санаторно-курортного лікування, які були надані протягом звітного періоду тощо. І саме через те, що терміни заїздів за санаторно-курортними путівками не завжди співпадають зі звітними датами, виникають залишки, так звані «перехідні» ліжко-дні, які спричиняють ускладнення щодо організації і методики бухгалтерського обліку витрат діяльності санаторно-курортних закладів і, відповідно, впливає на правильність формування їх фінансових результатів.

За економічним змістом витрати, понесені за невідпрацьованими ліжко-днями є незавершеним виробництвом, оскільки в даній ситуації санаторно-курортні послуги надані не в повному обсязі. Якщо на звітну дату відпочиваючий не отримав всього комплексу санаторно-курортних послуг, передбачених путівкою, то на собівартість санаторно-курортних послуг даного звітного періоду списуються фактичні витрати за відпрацьованими ліжко-днями.

Фактичні витрати розраховуються, виходячи з розміру незавершеного виробництва на кінець звітного періоду, який визначається розрахунковим шляхом. Відсутність методики розрахунку фактичних витрат на кінець звітного періоду вимагає розробки порядку розрахунку незавершеного виробництва, який пропонуємо у наступному вигляді:

$$S'' \text{ рах. 23} = (S'' \text{ рах. 23} + \text{ДО рах. 23}) / (S'' \text{ л/д} + \Phi \text{ л/д}) \times S'' \text{ л/д},$$

де $S'' \text{ рах. 23}$ – незавершене виробництво за невідпрацьованими ліжко-днями на кінець звітного періоду; $S'' \text{ рах. 23}$ – незавершене виробництво за невідпрацьованими ліжко-днями на початок звітного періоду; ДО рах. 23 – виробнича собівартість, тобто сукупність понесених витрат для надання санаторно-курортних послуг у звітному періоді; $S'' \text{ л/д}$ – невідпрацьовані ліжко-дні попереднього періоду; $\Phi \text{ л/д}$ – відпрацьовані ліжко-дні за звітний період; $S'' \text{ л/д}$ – невідпрацьовані ліжко-дні звітного періоду.

З урахуванням визначеного незавершеного виробництва, фактичну собівартість санаторно-курортних послуг, наданих у звітному періоді ($\Phi\text{С}$), пропонуємо розраховувати наступним чином:

$$\Phi\text{С} = S' \text{ рах. 23} + \text{ДО рах. 23} - S'' \text{ рах. 23}$$

У кінці звітної періоду розрахована фактична собівартість санаторно-курортних послуг списується на рахунок 903 «Собівартість реалізованих робіт, послуг».

Використання запропонованого порядку формування фактичної собівартості санаторно-курортних послуг знизить трудомісткість робіт з розрахунку незавершеного виробництва, а також забезпечить економічно обґрунтоване формування ціни санаторно-курортної путівки на основі визначення перехідних ліжко-днів.

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ НА ДОРОЖНЬОБУДІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Костенко Ю.О., к.т.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Рівень розвитку та технічний стан дорожньої мережі істотно та різноманітно впливають на економічний та соціальний розвиток країн та окремих їх регіонів. Автомобільні дороги є комплексом інженерних споруд, призначених для забезпечення цілорічного, безперервного, зручного і безпечного руху автомобілів з розрахунковим навантаженням і встановленими швидкостями в будь-яку пору року і в будь-яких погодних умовах. У зв'язку з лідерством автомобільних доріг за протяжністю у світовій транспортній системі автотранспорт відіграє провідну роль у перевезеннях пасажирів (забезпечує 80% світового пасажирообігу).

Ефективно керувати та розпоряджатися наявними фінансовими ресурсами дорожньобудівельних підприємств дозволяє впровадження управлінського обліку. На сьогодні управлінський облік – це не лише облік витрат підприємства, а й добре організований аналітичний облік. Управлінський облік дорожніх організацій передбачає витрати на придбання матеріалів та запасів, будівництво та реконструкцію доріг, ремонт робочих машин, виробництво будівельних матеріалів тощо.

Управлінський облік - це процес виявлення, вимірювання, накопичення, аналізу, підготовки, інтерпретації та передачі інформації, яка використовується менеджерами різних рівнів управління підприємством для планування, оцінки та контролю його діяльності та прийняття рішень [1].

Дорожнє господарство – це єдиний виробничо-господарський комплекс, до складу якого входять автомобільні дороги загального користування та інженерні споруди на них, а також підприємства та організації, що здійснюють будівництво, реконструкцію, ремонт, експлуатаційне утримання автомобільних доріг та іншу діяльність, пов'язану із забезпеченням функціонування та розвитку мережі автомобільних шляхів [2].

Можна виділити цілу низку факторів, що впливають на організацію управлінського обліку в дорожньому господарстві України.